

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 22218/2024
22.11.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији су пуномоћници Маријана Тешановић и Стеван Анђелић, адвокати из ..., против туженог Града Новог Сада, кога заступа Правобранилаштво Града Новог Сада, ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1733/24 од 08.08.2024. године, у седници одржаној 22.11.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1733/24 од 08.08.2024. године.

УКИДАЈУ СЕ пресуда Апелационог суда у Новом Саду Гж 1733/24 од 08.08.2024. године и пресуда Основног суда у Новом Саду П 4979/23 од 12.03.2024. године у ставовима првом, другом и четвртном изреке и предмет враћа првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 4979/23 од 12.03.2024. године, ставом првим изреке, констатује се да се тужбени захтев делимично усваја. Ставом другим изреке, тужени је обавезан да тужиљи исплати 1.623.645,00 динара са законском затезном каматом од 12.03.2024. године до исплате, на име фактички експроприсаног и одузетог земљишта и то 101/360 делова парцеле број 5182/5, градско грађевинско земљиште, укупне површине 360 м², потес село, уписане у ЛН бр. ... КО ... и 34/587 делова парцеле 5180/4 градско грађевинско земљиште укупне површине 587 м², улица ..., уписане у ЛН бр. ... КО ... Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу којим се тражи исплата законске затезне камате на износ главног дуга од дана подношења тужбе до доношења пресуде. Ставом четвртим изреке, тужени је обавезан да тужиљи надокнади парничне трошкове од 237.086,44 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1733/24 од 08.08.2024. године, одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом, другом и четвртном изреке. Одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је, с позивом на члан 404. ЗПП благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао пресуду у побијаном делу у смислу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23) и оценио да је ревизија дозвољена, због потребе уједначавања судске праксе.

Испитујући пресуду у побијаном делу у смислу члана 408. ЗПП, ревизијски суд је утврдио да је ревизија основана.

У поступку доношења побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је на основу купопродајног уговора од 23.04.2008. године постала сувласник, између осталог, на парцелама број ... виноград од 41 а 92 м² на 1548/4192 дела и број ... виноград од 33 а 51 м² на 336/3351 дела. Актуелно је у јавној евиденцији непокретности уписана као сувласник 101/360 делова парцеле 5182/5 градско грађевинско земљиште од 360 м² и 34/587 делова парцеле 5180/4 градско грађевинско земљиште од 587 м², у улици ... Ове парцеле су према Плану детаљне регулације Мишелука 2 у Новом Саду („Службени лист Града Новог Сада“ бр. 26/2017) у целости намењене за јавно грађевинско земљиште – саобраћајницу. Улица ... у ... је инфраструктурно опремљена, са обе стране ове улице саграђени су стамбени породични објекти – виле, које су у функцији и користе се. Тржишна вредност 1 м² земљишта на овој локацији је 12.027,00 динара.

Нижестепени судови одлуку о основаности постављеног тужбеног захтева за исплату тржишне вредности сувласничке припадности тужиле на спорним парцелама заснивају на члану 1. Протокола број 1 Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода и члану 58. Устава Републике Србије.

По оцени Врховног суда, због погрешне примене материјалног права нису утврђене све релевантне чињенице.

Чињенично је утврђено да је тужила теретним уговором 2008. године стекла сувласништво на два винограда, чија је површина била 41 а 94 м², односно 33 а 54 м², као и да је већ тада на купљеним парцелама постојала изграђена породична зграда у улици ... број ... у ... Утврђено је да улица ... у ... представља инфраструктурно опремљену улицу, у којој се налазе изграђене виле, али не и хронологија доношења планских аката за локалитет на ком се налази ова улица, када и на чији захтев је извршена парцелација непокретности чије делове је тужила купила 2008. године, када су и на чији захтев формиране две спорне парцеле, да ли су оне у целости фактички приведене планираној намени саобраћајнице, односно како се фактички користе.

Утврђење ових чињеница нужно је из разлога што је у току првостепеног поступка (странице 46-48 списка) прикључена пресуда Апелационог суда у Новом Саду Гж 3186/19 од 03.09.2019. године, из чије садржине произилази да спорне парцеле број

5180/4 и 5182/5 нису ушле у састав улице, већ да се делом функционално користе са парцелама број 5180/3, 5180/5 и 5182/3, као окућнице тих парцела.

Из наведених разлога, обавеза првостепеног суда је да у поновљеном поступку хронолошки утврди садржину планских аката којима је извршено урбанистичко планирање на наведеном локалитету, те конкретизује по ком урбанистичком плану су формиране две спорне парцеле и да ли су оне фактички приведене у целости планираној намени. За случај утврђења да се делови парцела актуелно користе као окућнице суседних парцела, неопходно је утврђење по ком правном основу и од ког времена су власници суседних парцела у њиховом поседу и да ли је и када тужила у односу на власнике суседних грађевинских парцела предузимала активне радње у сврху заштите сусвојине на оним реалним деловима спорних парцела који су планирани за саобраћајницу, а које они фактички користе као своје двориште. У вези делова спорних непокретности које нису приведене планираној намени, неопходно је и утврђење постојања адекватне узрочно-последичне везе између доношења планских аката, односно других аката јавне власти на спорном локалитету и ограничења права својине тужиле на деловима парцела који се налазе у оквиру туђих дворишта.

У поновљеном поступку, првостепени суд ће поновно одлучити и о трошковима поступка, који су условљени коначним успехом странака у поступку.

Из наведених разлога, на основу одредби члана 416. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић